

Ljubo doma

Julija največ Nizozemcev

V letošnjem juliju so v turističnih nastanitvenih objektih v Sloveniji našeli 438.146 gostov, kar je za 2,5 odstotka več kot v istem mesecu lani. Rast je bila opazna tudi pri številu prenočitev, vendar precej nižja – vsi turisti so namreč skupaj ustvarili 1,4 milijona prenočitev oz. 1,3 odstotka več kot julija lani. Medtem ko se je število domačih turistov julija zmanjšalo za 6,8 odstotka, pa se je število gostov iz tujine povečalo za 6,6 odstotka. V povprečju je vsak ustvaril 3,2 prenočitve, kažejo podatki državnega statističnega urada. Tuji turisti so pri nas v juliju ustvarili dve tretjini vseh turističnih prenočitev, največje deleže pa so prispevali turisti iz Nizozemske (13 odstotkov), Nemčije (12 odstotkov), Italije in Belgije (po osem odstotkov), Avstrije (sedem odstotkov) ter Češke in Rusije (po pet odstotkov). Ob tem se je v primerjavi z istim mesecem lani povečalo predvsem število nizozemskih gostov, upad pa je bilo opaziti pri Italijanih, Britancih in Avstrijcih.

Šest tujih na pet domačih

V Sloveniji je lani delovalo 67 kampov, ki so imeli na voljo 7450 mest za bivanje v šotorih, prikolicah, avtomobilih ali najetih bungalovih. Lani so tam zabeležili več kot 390.000 prihodov turistov, ki so ustvarili 1,274 milijona prenočitev. Večino ali šest desetih so po statističnih podatkih ustvarili tuji, največ jih je prišlo iz Nemčije, Italije, Nizozemske, Avstrije, Češke in Francije. V primerjavi z letom 2010 se je povečalo zlasti število prihodov turistov iz Madžarske, Poljske in Češke. Kampi so bili najbolj zasedeni junija, julija in avgusta.

Švica v pomoč invalidnim turistom

Projekt Planota, prijazen invalidom, ki ga je podprla tudi Švica v okviru Švicarskega prispevka, bo podpiral turizem invalidov na Goriškem. Projekt je namenjen spodbujanju prilagajanja ponudbe na Trnovsko-Banjski planoti invalidom z različnimi vrstami telesnih oviranosti in bo trajal do oktobra prihodnje leto. Projekt je pripravljen tako, da so vanj kar najbolj vključena različna društva in nevladne organizacije, je na predstavitvi v Novi Gorici povedal predstavnik BIT Planota Darijan Krpan. Poleg tega kot vodilnega partnerja so bili v pripravo projekta vključeni tudi Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Nova Gorica, Društvo gluhih in naglušnih Severne Primorske, Društvo paraplegikov Severne Primorske, zavod Premiki iz Ljubljane, Zavod GOST na Planoti ter Zveza nacionalnih združenj paraplegikov EU. »To ni prvi projekt v Sloveniji, s katerim želimo približati naravno in kulturno dediščino invalidom, zagotovo pa je prvi, ki povezuje tri tako velike invalidske organizacije z različnimi vrstami telesnih oviranosti,« je dejal predstavnik Zveze nacionalnih združenj paraplegikov EU Janez Trdina. Celoten projekt, ki se je začel maja letos in bo potekal do 30. septembra 2013, je vreden 86.000 evrov, iz Švicarskega prispevka pa bodo dobili kar 90 odstotkov vseh potrebnih sredstev.

Že 400 let kljubuje času

Glede na to, da je naša država med najbolj gozdnatimi območji na zemeljski obli, niti ne preseneča, da je po Sloveniji veliko debelih, visokih in sploh ogromnih dreves. In kar nekaj takšnih je tudi na skrajnem severovzhodu države. Tako v Spodnji Ščavnici, dober streljaj od Gornje Radgone v smeri Maribora, raste drugi najstarejši hrast v Sloveniji. Ker stoji ob Niderlovi domačiji, tik ob lokalni cesti, ki magistralko Gornja Radgona-Maribor povezuje z Apaško dolino, so ga poimenovali kar Niderlov hrast. Po ugotovitvah gozdarjev je omenjeni hrast star več kot 400 let, kar potrjuje tudi njegova velikost, saj ima deblo obseg 706 cm, njegova lesna masa pa je ocenjena na kar 60 kubičnih metrov. Drevo tako dolga stoletja kljubuje času, in očitno mu nič ne more do živega, kajti zdaj se je očitno spet prebudilo. Po več letih je namreč ponovno obilno obložen s hrastovim žirom, kot na tem območju pravijo želodim, in šiškami, ki jim tod pravijo vuki. Hrast je s svojo velikostjo prava turistična atrakcija, saj se mnogi med vožnjo ustavljajo in ga občudujejo. Posebno zanimanje med turisti je letos spodbudil z obilno rodnostjo žira in šiški. O. B.

Pravljnični dimniki

Za ene dimniki, za druge falusi, za tretje gobe

Kapadokija, osrednji del Anatolije, azijskega dela Turčije, ki jo uvrščajo med sedem svetovnih čudes in je že od leta 1985 zaradi izjemnih naravnih lepot in bogate zgodovine pod zaščito Unesca, je kljub oddaljenosti od glavnih turističnih središč ena glavnih privlačnosti Turčije.

Medtem ko so jo včasih oblegale najrazličnejše vojske, saj je ležala na svileni poti med Azijo in Evropo, jo danes obiskujejo horde radovednih turistov. Medtem ko so bili še do lani na prvem mestu Nemci, jim bodo, kot vse kaže, po obisku na začetku leta primat odvzeli Japonci. Dežela lepih konjev, kar v perzijskem jeziku pomeni Kapadokija, je torej nadvse oblegana, a še vedno očarljiva.

Pravljnični dimniki kot ogromni falusi

Zaradi nenavadne geološke strukture, ki so ji v davni botrovali aktivni vulkani, so na območju, ki meri v premeru približno 100 kilometrov, skozi tisočletja v osrednji Anatoliji nastali velikanski in edinstveni naravni stebri, ki so jih obiskovalci poimenovali pravljnični dimniki. Nekateri ob pogledu na te peščene velikane, ki imajo skoraj po pravilu na vrhu kapico, dobijo asociacijo na velikanske faluse, navdušeni gobarji pa jih zaradi obveznih kopic na vrhu primerjajo z gobami.

Na kar koli že spominjajo, postali so priljubljeni

objekti vse bolj številnih amaterskih in tudi profesionalnih snemalcev in fotografov. In kako so nastale te nenavadne naravne skulpture?

V nekaterih predelih Kapadokije so v času zgodnjega krščanstva pod zemljo izdoblili močno utrjena večnadstropna mesta, ki so imela zelo učinkovit obrambni sistem.

Skozi tisočletja so vulkani, med katerimi je najvišji vrh nekdanjega vulkana Erciyes le nekaj metrov nižji od štiri tisoč metrov, daleč naokoli ob erupcijah bruhalo ogromne količine pepela, ki se je sprijel v vulkansko kamenino tuf. Dež in potoki ter reke so v mehki kamenini izdoblili poti v dolino in tako je Kapadokija v osrednjem delu počasi dobivala današnjo podobo.

Dežela tisočeri cerkva in podzemskih mest

Bila je naseljena že v bronasti dobi, največji razcvet pa je doživela v času zgo-

dnjega krščanstva. Prvi kristjani so iz mest in drugih večjih naselij zbežali v napol puščavsko Kapadokijo, kjer so si v mehki vulkanski kamenini izdoblili pri-

mitivna prebivališča, nekakšne jame in tudi številna svetišča oziroma podzemne cerkve, v katerih so še danes nadvse dobro ohranjene freske.

V nekaterih predelih so v času zgodnjega krščanstva pod zemljo izdoblili močno utrjena večnadstropna mesta, ki so imela zelo učinkovit obrambni sistem s številnimi pastmi, ki jih je obvaroval pred napadi Rimljanov, ki so v Kapadokiji vladali do konca 4. stoletja. Po nekaj stoletjih vlade Bizantinov in Armencev so deželo v 13. stoletju zavzeli muslimani, ki

so še zdaj večinski prebivalci. Kljub prevladi islama so se iz obdobja krščanstva ohranili vinogradi, skoncentrirani okrog mesta Uergip, kjer je tudi velika vinska klet.

Nepozabni poleti z balonom

Kapadokija je zaradi izjemne slikovitosti privlačna iz kakršnega koli zornega kota. V najbolj nepozabnem spominu pa vam bo ostala, če si jo boste ogledali iz balona. Po svetovnem prvenstvu v balonarstvu leta 1997 je postala prava meka za tovrstne turistične polete. Zaradi ugodne klime, vetrov in številnih površin za varen vzlet in pristank in zaradi veliko turistov na enem kraju vsako jutro ob sončnem vzhodu nad resnično pravljnično pokrajino v dolini Goereme poleti več kot sto balonov hkrati. Turisti z vseh koncev sveta iz lenenih pletenih košar slikajo in snemajo do omejenosti, saj so pogledi resnično nepozabni. Zaradi zelo strogega nadzora in dobre organizacije do zdaj po zagotovu lokalnih turističnih oblasti še niso imeli nobene balonarske nesreče.

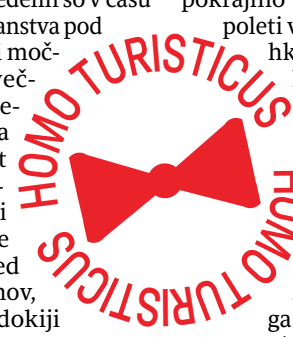
DRAGO BULC

Eno od sedmih svetovnih čudes, Kapadokija, je očarljiva predvsem iz zraka.

Med gostoljubnimi domačini (FOTOGRAFIJE: DRAGO BULC)

Na kaj vas spominjajo nenavadne geološke strukture?